

گزارش بزرگداشت خاطره عباس عاقلمزاده

گزارش بزرگداشت خاطره عباس عاقلمزاده

25 اوت 2017 - 3 شهریور 1396

آلمان - هانوفر

عباس عاقلمزاده از اعضاء شورای موقت سوسیالیست های چپ ایران، یکی از بنیانگذاران و همراهان جنبش جمهوری خواهان دمکرات، لائیک ایران و چهره پرسابقه سوسیالیستی و از یاران زنده یاد خلیل ملکی، در پنجشنبه دهم اگوست ۲۰۱۷ دیده از جهان فروبست و ما را در اندوه از دست دادنش به سوگ نشاند. گزارش زیر مروری است اجمالی بر مراسم تدفین و بزرگداشت او

انبوهی از همراهان و دوستان عباس از ساعت یک بعد از ظهر روز جمعه، بیست و پنجم اگوست در گورستان St. Nikolai از ملیت های مختلف اجتماع کرده بودند تا ضمن ادای احترام به این شخصیت سیاسی، فرهنگی با او وداع کنند.

چون طبق توافق خانواده و کمیته برگزار کننده مراسم بنا شده بود که شرکت کننده گان، هزینه خرید گل را به کمک به خانواده زندانیان سیاسی اختصاص دهند لذا کمیته برگزارکننده، ۸۱ شاخه گل روز سفید بین حضار تقسیم کرد تا بعنوان تجلیل و آخرین وداع نثار آرامگاه او کنند، اما با این وجود و علی رغم اعلام قبلی تعداد از شرکت کننده گان نیز با خود گل به هم راه داشتند.

رأس ساعت یک بعد از ظهر ماشین حامل پیکر زنده یاد عباس وارد گورستان شد و تابوت به وسیله مسئولین امور روی چهار چرخ مخصوص قرار گرفت، و در مدخل گورستان، فرزندان عباس (مینا و خلیل) سخنان کوتاهی در مورد پدرشان بیان داشتند، پس از آن تابوت با بدرقه و همراهی شرکت کنندگان تا محل دفن حمل گردید. در آنجا به وسیله یکی از حضار متنی همراه با شعری شورانگیز قرائت شد و سپس تابوت در جایگاه ابدی قرار گرفت و شاخه گلها به نشان ادای احترام نثار پیکر عباس گردید.

پس از پایان مراسم تدفین، گروهی از شرکت کنندگان همراه با تعداد کسیری از دوستان و آشنایان، برای شرکت در مراسم بزرگداشت عباس به خانه کارگاه مراجعه و ساعت ۴ بعد از ظهر مراسم بزرگ داشت آغاز گردید.

مراسم بزرگداشت

سامان دهی مراسم بزرگداشت را کمیته ای تحت عنوان (کمیته برگزار کننده بزرگداشت) متشکل از دوستان و رفقای عباس و کانون کنشگران سوسیالیست و دمکرات هانوفر و فعالین کارگاه ایرانیان بعهدہ داشتند. در تقسیم کاری که قبل از مراسم به انجام گرفته بود (کمیته برگزار کننده) اداره جلسه را به بعهدہ دو تن از فعالین سیاسی شهر (فردوس میرآبادی و سعید آرمان) گذاشته شده بود. در ابتدا و در آغاز شروع مراسم، به پاس احترام عباس و خدماتش به جنبش سوسیالیستی و ترقیخواهانه، حاضران یک دقیقه ایستاده دست زدند. لازم به یاد آوری است که دیوارهای سالن مراسم با تراکت‌های با مضامینی چون سرنگونی رژیم استبدادی جمهوری اسلامی و زندانی سیاسی آزاد باید گردد، پوشانده شده بود، همچنین تعداد ۸۱ گل سفید به نشانه ۸۱ سال زندگی عباس و ۳۱ گل رز قرمز به علامت ۳۱ سال مبارزه علیه نظام سلطنتی (۱۳۲۶-۱۳۵۷) و ۳۸ رز قرمز به نشانه ۳۸ سال مبارزه علیه رژیم جمهوری اسلامی، به وسیله کانون کنشگران سوسیالیست و دمکرات هانوفر به مراسم تقدیم و فضای سالن بزرگداشت را عطراگینی کرده بود. در ادامه ی مراسم یکی از اداره کننده گان، شمه ای از سوابق سیاسی زنده یاد عباس عاقلی زاده و مبارزات او در رژیم پیشین و جمهوری اسلامی بیان داشت و سپس دولت دوست و همراه او در جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک، نواز مصلی نژاد بیانه کنشگران سوسیالیست دمکرات هانوفر و متنی مستقل که دلنوشته شخصی او بود قرائت کرد. سپس آقای یوسف اردلان که در دوران شاه با زنده یاد عباس همبند بوده، پشت تریبون قرار گرفت و خاطراتی از دوران زندان را بیان کرد. در این خاطرات به طور ویژه به برخورد های انسانی و مقاومت زنده یاد عباس در برابر زندانبانان و انعطاف او در رابطه با دیدگاه های مختلف زندانبانان اشاره داشت. پس از پایان صحبت های آقای یوسف اردلان نوبت به بیانیه ی سازمان های سیاسی رسید که متأسفانه به علت کسرت و ذیق وقت (کمیته) موفق به ارائه کامل آنها نشد، اما برخی از آنها خواندن و بقیه بردن اسامی آنها اکتفا گردید، که کمیته تلاش میکند در حد توان و امکانات تمامی پیام ها و سخنرانی ها را ضمیمه این گزارش به اطلاع عموم برساند.

در ادامه برنامه بزرگداشت خانم سرور صاحبی و آقایان احمد مصطفی نژاد و پرویز... و مجید زربخش سخرانی در رابطه با عباس بیان داشتند. فیلم هائی نیز در ارتباط با گوشه هائی از فعالیت های عباس و همچنین حضورش در جمع دوستان و برخوردهای امید بخش و پرنشاطش به نمایش گذاشته شد و در ادامه دولت هنرمندان (سیامک) چند قطعه از ترانه های مورد علاقه عباس را اجرا کرد که مورد توجه قرار گرفت و شرکت کنندگان مراسم با این هنرمند درخواندن ترانه ها همراهی و همنوایی کردند. برنامه بزرگداشت زنده یاد عباس عاقلی زاده پس از صرف شام همچنان تا نیمه شب با خواندن ترانه و صرف شراب و بیان خاطرات از طرف دوستان و همراهان عباس ادامه یافت.

در پایان یادآوری میشود که از طرف دوستان و علاقه مندان، مبلغ 700 یورو برای کمک به خانواده زندانیان سیاسی اهداء شد.

مراسم خاکسپاری و گرامی‌داشت عباس عاقلی‌زاده

در گرامی‌داشت عباس عاقلی‌زاده

ویدئوها و عکسهای مراسم خاکسپاری و بزرگداشت

هانوفر - آلمان

25 اوت 2017 - 3 شهریور 1396

≡

عباس عاقلی زاده، مبارز آزادیخواه (ویدئو)

در گرامی داشت عباس عاقلی زاده: مبارز آزادیخواه

عباس عاقلی زاده (۱۳۹۶ -
۱۳۱۵ / ۱۹۳۶-۲۰۱۷)

عباس عاقلی زاده

(۱۳۹۶-۱۳۱۵ / ۲۰۱۷-۱۹۳۶)

عباس عاقلی زاده، عباس دوست، همنشین، همراه، همرمز یکدل و

پاکبخت] ما، دیگر نیست (۱۹ مرداد / ۱۰ اوت). سالها بود که بیماری درمان ناپذیری بر او چیرگی می‌گرفت.

زندگی عباس زندگی مبارزه برای استقلال، آزادی و برابری بود. پیکاری برای رهائی از جهان بهره‌ها و بهره‌کشیها و در راستای بهروزی و بهزیستی مردمان؛ جهانی بیگانه با ستم زر و زور و زنجیر و زندان. عباس این مبارزه را از سالهای دانش‌آموزی و در نهضت ملی کردن نفت به رهبری دکتر مصدق آغاز کرد؛ نخست در حزب زحمتکشان ملت ایران بود که به فعالیت سیاسی پرداخت و آن زمان که رهبری این حزب به نهضت ملی پشت کرد و به مخالفت با مصدق برخاست، او هم همچون اکثریت بزرگ فعالان و تود] حزبی، به همراه خلیل ملکی و در چارچوب حزب زحمتکشان ملت ایران (نیروی سوم) همچنان در طریق نهضت ملی پایدار ماند و همچنان و در همه جا، همراهی و همکاری با مصدق و دولت ملی او را پیگیری می‌کرد.

آن جنبش و آن سالها و هم] پست و بلندهایش، بر دیدگاهی استوار بود که نه جهان را اردوگاهی می‌دید و نه این چنین می‌خواست. چرا که در واقع جدائی و گذر از چنین دیدگاهی بود و از همین رو بیانی از واقعیت ناهمگونی شد که "دنیای سوم" نام گرفت و در فردهای جنگ جهانی دوم، سنگ بنای جنبش کشورهای غیر متعهد شد.

عباس از جمل] مبارزان راه برابری انسانها بود و در پی خلیل ملکی بود که درین راه گام نهاده بود، راهی که هربار و هرکجا، می‌بایست از نو یافت، ساخت و پیمود. چرا که نسخه ای عام و دستورالعملی جهانشمول و مرجع تقلیدی واجب‌الاطاعه وجود ندارد. این چنین است که درینجا هم استقلال در عمل و دوری از وابستگیهای اردوگاهی، از جمل] شرایط اصلی موفقیت در نبرد برای برابریها می‌گردد.

عباس از آن پس از جمل] آنانی بود که هرگز ضرورت مبارزه با وابستگیها و پیکار برای آزادی و حقوق مردمان را به فراموشی نسپرد و هر جا که بود و آن زمان که می‌بایست، بیهراس، یکسره تلاش و کوشش می‌شد. در دوران آریامهری، عباس دو بار هم به زندان افتاد و ماهها و سالهایی را در زندان گذراند اما این همه موجب آن نگردید که لحظه ای به انفعال و خاموشی تسلیم شود. عباس از جمل] ۵۸ نفر امضاکنندگان بیانیه ای بود که در یازدهم آبان ۱۳۵۶، در تهران انتشار یافت و اعلام می‌کرد که "نظامی که در ۲۴ سال اخیر قدرت سیاسی و اقتصادی را در کشور ما اعمال می‌کند با بحران آشکاری روبرو شده است". این "بحران عمیق" هم از "وابستگی حیات

اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور به منافع قدرتهای استعماری" سرچشمه می گیرد و هم از "فضای خفقان آور سیاسی و نفی آزادیهای اجتماعی" در جامعه. بیانیه، ترازنامه ۲۴ ساله نظام آریامهری را به دست می دهد تا براین نکته تکیه کند که یک چنین ترازنامه ای "اعتراض مردم را اجتناب ناپذیر می نماید" و از آن پس و با استناد به دستاوردهای گرانبهای انقلاب مشروطیت، اعلام کند که "احیای حاکمیت مردم، یگانه شرط لازم و ضروری دفع بحران کنونی است".

عباس از بنیانگذاران جامعه سوسیالیستهای نهضت ملی ایران (۱۳۳۹) بود و در آغاز انقلاب و به هنگام تشکیل جبهه دموکراتیک ملی ایران (۱۴ اسفند ۱۳۵۷) و در دوران نخست فعالیت آن (۱۳۵۷-۵۸)، همو بود که نمایندگی جامعه در جبهه دموکراتیک ملی ایران را بر عهده داشت و جبهه را از حضور و همکاری فعال خود و یارانش برخوردار می داشت. آن "بهار آزادی" به سرعت نور، به ظلمات خونین زمستان سخت سرکوب و زندان و شکنجه و اعدام بدل شد و عباس هم به همراه خانواده کوچکش همچون صدها هزار ایرانی دیگر، به ترک وطن ناگزیر شد (تیر ۱۳۵۹) و پس از قریب دو سالی اقامت در اتریش، به آلمان نقل مکان کرد (فروردین ۱۳۶۱) و چند ماهی بعد بود که شهر هانوفر را برای محل اقامت قطعی خود برگزید.

عباس بیش از نیم قرن مبارزه بود؛ از آن ماههای آغازین سال سی که در دهه ای کوچک، در نزدیکی میدان بهارستان، به کار و کسب مداد و کاغذ و دفتر و کتاب پرداخته بود تا امروز که درین غربت ناگزیر و ناخواسته، چهره خندان و همواره پویان و همیشه در خدمت "کارگاه ایرانیان" هانوفر بود و یکی از بنیانگذاران "شورای موقت سوسیالیستهای چپ ایران" و یار کوشا و پایدار و عضو شورای هماهنگی "جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران".

عباس تداوم در مبارزه بود. صمیمی و هشیار. همچنان و همواره کوشش و تلاش برای آزادیها و برابریها و آکنده از همبستگیها و همراهیها. همواره همچنان بودن که راه دراز است و استوار و پایدار باید بود. عباس در کار جمعی، افتادگی بود و ایثار. هیچ اهل منم منم نبود و هیچ از خود نمی گفت. عباس مالا مال بود از ذوق و شوق زندگی. به گفتن آن دوست، عباس چنان شوخ طبعانه و بخوشی از زندان می گفت که شنونده ای گفت "ما را به هوس انداختی که ما هم برویم و ببینیم!". خنده رو و خوشرو، در مراعات اصول هرگز کوتاه نمی آمد و استوار می ماند و پایدار. اهل سخن و گفت و شنود

بود و هیچ اصلی رادر پی دستیابی به این و آن توافق ، به مسلخ سازشها روانه نمی کرد. با او همه چیز روشن بود و در همراهی او، راهها هموارتر می نمود و شادمانه و سبکبارانه پشت سر گذاشته می شد.

یادش بیدار. راهش پایدار. با همدلی و همدردی با هما ، مینا و خلیل.

رسول آذرنوش، احمد آزاد، م.آزرم، فرهاد آسور، باقر ابراهیم زاده، بانو اسکندانی، قادر اسکندانی، سیمین اصفهانی، رضا اکرمی، صدرالدین الهی، شهین امیری، بهمن امینی، مرجان انصاری، منصور انصاری، فریدون بابائی، مهدی برزین، فرامرز بهار، ناصر پاکدامن، امیر پیشداد، پروین تاج، تقی تام، اسفند جاوید، فلور جاوید، میهن جزنی، علی جلال، فرشید جمالی، اشرف حاج سید جوادی، علی لصغر حاج سید جوادی، علی حجت، شاهو حسینی، نسیم خاکسار، مهدی خانبا با تهرانی، بهروز خسروی، رضا درخشان، مهرداد دروش پور، احسان دهکردی، مهدی ذوالفقاری، محمود رحمانیان، ناصر رحمانیان، ناصر رحیم خانی، منوچهر رسا، محمود رفیع، احمد روناسی، مجید زربخش، هوشمند ساعدلو، اکبر سردوزامی، اکبر سوری، بهروز سیاح پور، بهزاد سیاح پور، هوشنگ سیاح پور، اسد سیف، اکبر سیف، حماد شیبانی، علی شیرازی، مانی شیرازی، کامران صادقی، منوچهر صالحی، جمال صغری، علی صمد، رضا علامه زاده، مسعود علوی بحرینی، بهروز عارفی، فرزانه عظیمی، مسعود فتحی، ملیحه فرهنگ، وجیه قاسمی، شهرام قنبری، هایده قهرمانی، کیان کاتوزیان، محمدعلی همایون کاتوزیان، مقصود کاسبی، اسفندیار کریمی، بهزاد کریمی، حجت کسرائیان، زریون کشاورز، رضا کعبی، رئوف کعبی، ثریا کهزادی، منوچهر گلشن، علی گوشه، علی متین دفتری، هدایت متین دفتری، مصطفی مدنی، باقر مرتضوی، محمد مروج، نواز مصلی نژاد، بهروز معظمی، مجتبی مفیدی، اصغر منجمی، سیامک مؤید زاده، فردوس میرآبادی، انور میرستاری، علی ندیمی، محسن نژاد، حسین نقی پور، جواد نوائی، ضامن علی نیرومند، ایرج نیری، شیدان وثیق، هرمز هوشمند، محسن یلفانی.

در سوگ عباس عاقلی زاده

پیام شورای هماهنگی جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لاییک ایران

پنجشنبه، دهم اوت ۲۰۱۷ شمع وجود عباس عاقلی زاده یار دیرینه ما به خاموشی گرائید، بی شك از دست دادن او برای خانواده، دوستان و جنبش آزادی خواهانه مردم ایران ضایعه ای بزرگ است. او بهترین و بیشترین سالهای عمرش را در راه مبارزه برای آزادی، عدالت اجتماعی و برای ایرانی عاری از استبداد و خودکامگی سپری کرد. مبارزه خستگی ناپذیر او توام با پایبندی به اصولی بود که مسئله استقلال و عدم وابستگی به خارجی سرلوحه فعالیت‌های سیاسی‌اش بود. از این روی او در میان طیف گسترده اپوزیسیون آزادی خواه و مستقل، از اعتبار و احترام خاصی برخوردار است.

در دوران مبارزه برای ملی شدن صنعت نفت در کنار خلیل ملکی و از پشتیبانان دکتر محمد مصدق بود.

در طول دوران مبارزاتیش، علیه نظام پادشاهی چند بار نیز به زندان افتاد و در تب و تاب انقلاب 1357 نماینده جامعه سوسیالیستها در شورای مرکزی جبهه ملی چهارم بود.

بعد از شکل گیری جمهوری اسلامی از همان ابتدا و بدون هیچ توهمی به مبارزه علیه حاکمین وقت پرداخت.

در این دوران، فعالیت های او در جبهه دمکراتیک مردم ایران متمرکز بود ولی خیلی زود و مانند هزاران مبارز دیگر، ناگزیر به ترک ایران شد. او به آلمان مهاجرت کرد.

در تمام دوران تبعید دست از مبارزه نکشید و در تأسیس و شکل دهی به نهادهای سیاسی، دموکراتیک و آزادیخواه در خارج از کشور در راستای مبارزه علیه جمهوری اسلامی نقشی موثر داشت. او یکی از بنیان گذاران جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لاییک ایران، عضو نخستین شورای هماهنگی و چند دوره آینده آن بود. او همچنین از بنیان گذاران و فعالین شورای موقت سوسیالیست های چپ ایران، کانون دفاع از زندانیان سیاسی و چند تشکل دیگر بود.

شورای هماهنگی جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لاییک ایران درگذشت

این مبارز خستگی ناپذیر و راستین جنبش آزادی خواهی مردم ایران را
به خانواده، دوستان و همه مبارزین راه آزادی تسلیت می گوید.
یاد و خاطرات او همیشه در میان ما زنده خواهد ماند.

شورای هماهنگی جنبش جمهوری خواهان دمکرات ولایک ایران

23 اوت 2017 - اول شهریور 1396

مراسم آخرین وداع و یادبود عباس عاقلی زاده: روز جمعه ۲۵ آگوست ۲۰۱۷ در شهر هانوفر آلمان

مراسم آخرین وداع و
یادبود عباس عاقلی زاده

روز جمعه ۲۵ آگوست ۲۰۱۷: ساعت ۱۳ در محل گورستان

Sankt-Nikolai-Friedhof

An der Strangriede 41, 30167 Hannover

<https://goo.gl/maps/M87u7yztzRP2>

مراسم یادبود: ساعت ۱۶ در خانه کارگاه ایرانیان- هانوفر

Zur Bettfedernfabrik 1, 30451 Hannover

لطفن پیام های خود را تا تاریخ ۲۳ آگوست به ایمیل زیر ارسال
فرمایید.

yadmane-abbas-aghelizadeh@kargah.de

شماره تلفن تماس: 004917684302931

عباس عاقلی زاده رفیق و دوست یگانه ما با کوله باری از تجربه‌های تلخ و کمتر شیرین در بامداد روز پنج‌شنبه دهم آگوست 2017 برابر با نوزدهم مرداد 1396 از میان ما رفت.

از دهلیز تاریک زمان می‌گذریم و تحقق رویای آزادی را چون رمانی گیرا و ژرف به آنان که هستند و آنان که خواهند آمد می‌سپاریم. زندگی عباس را در دو وجه عمده و محوری میتوان چنین خلاصه کرد: زندان و تبعید

پیرامون این دو وجه، وقایع و رویدادهای بسیاری شکل گرفته اند که میتوان از کار در چاپخانه و ویراستاری تا عضویت در نیروی سوم، تا زندان تهران و برازجان، فعالیت در جبهه دمکراتیک ملی و در زندگی در تبعید همراه با کاروان کوچک خانواده (همسر و فرزندان)، شرکت در بنیان‌گذاری کارگاه ایرانیان، کانون زندانیان سیاسی، فعالیت موثر در شورای موقت سوسیالیست‌های چپ ایران و جنبش جمهوریخواهان دموکرات لائیک ایران و کانون کنشگران سوسیالیست و دمکرات-ها نوفر نام برد.

عباس عاقلی زاده سمبل و نماد یک دوره تاریخی معین در کشور بلازده ماست.

حکایت فعالیت‌های آزادی خواهانه عباس و رنج‌های او، در متن این دوره تاریخی خود حکایتی است پر آب چشم، که بررسی آن فرصتی در خور می‌طلبید. متأسفانه عباس از میان ما رفت.

کمیته برگذارکننده مراسم بزرگداشت-ها نوفر

18 اوت 2017 – 27 مرداد 1396